

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai, 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

La primera intervenció oficial en proveïments de la Federació de Cooperatives de Catalunya ha donat els millors resultats, havent arribat a Barcelona 450 tones de farina francesa, les quals han estat distribuïdes per la Conselleria de Proveïments, estant en camí un carregament de blat, part de les 10.000 tones ajustades a França, per la intervenció del nostre organisme.

Ja no falta pa a Catalunya. Cal, però, que ens habituem a les restriccions, compartint disciplinats les privacions que imposa la guerra antifeixista

Més enllà de les fronteres

Aquells companys cooperatistes que encara dubtaven de la realitat pràctica de l'esperit de germanor que impera entre totes les organitzacions cooperatives agrupades a l'entorn de l'Aliança Cooperativa Internacional, tindran avui una prova més que la nostra organització traspasa, no tan sols en teoria, sinó amb la pràctica comprovada en tot moment, les fronteres dels pobles, establint veritablement aquells llaços de fraternitat que, ara més que mai, necessita la família humana.

Novament el nostre company president ha hagut d'entrevistar-se a París amb els companys del «Magasin de Gros» del moviment cooperatista francès, per tal de gestionar assumptes de proveïments que ens interessin a tots en general, i un altre cop els bons amics de França han donat tota classe de facilitats per tal que les operacions siguin resoltes amb la finalitat perseguida.

No devem ésser més explícits, de moment, puix tot necessita ésser comentat a l'instant més propici, i els nostres lectors ja saben com nosaltres sempre els hem tingut al corrent de totes les actuacions federatives amb tot detall. Devem consignar, però, el nostre reconeixement vers el moviment cooperatiu francès, i molt especialment vers els companys del seu «Magasin de Gros», en prestar-nos un ajut desinteressat, com ho són totes les relacions entre cooperadors.

En un passat editorial donàvem compte del resultat falaguer d'una operació realitzada prop d'aquell magatzem, referent a l'adquisició de farina i blat, amb destinació al nostre organisme, i avui podem ja comunicar als nostres lectors com les quatre-centes cinquanta tones de farina varen passar la frontera, arribant a Barcelona fa uns quants dies, trobant-se les deu mil tones de blat en camí. Com ja estan assabentats els nostres lectors, tant la farina com el blat consignat al nostre organisme, estava prèviament cedit a la Conselleria de Proveïments, sense cap mira partidista ni política, que en nosaltres no hi cap, puix també hem manifestat, i hem de repetir, que la iniciativa d'a-

questes gestions va partir de l'anterior conseller, havent estat confirmada per l'actual. La distribució, doncs, de l'article, no és de la nostra incumbència, esperant, no obstant, que els nostres forns obtindran la part corresponent, com va ésser convingut amb el company Domènec, primer, i amb el company Comorera, després. Cal, no obstant, que els nostres companys tinguin en compte que la guerra comporta uns sacrificis que tots hem de suportar amb un alt esperit de dignitat i desprendiment, quan tants es fan al front de combat, cridents i sagnants, i que les restriccions en certs articles, com la farina, són imperioses. Els nostres forns estan sotmesos a un doble repartiment de farina, puix a més del general que interessa tots els forns de la ciutat, seguint un ordre determinat, la Unió de Cooperadors fa un altre, per barrriades, en evitació d'haver de repartir quantitats insignificants.

Per a nosaltres és una satisfacció haver estat útils al poble català en aquesta primera gestió, i confiem que en operacions ulteriors podrem ésser-ho més encara.

La massa enorme dels consumidors hauria de donar-se compte d'una vegada de l'esperit social i humà que informa l'actuació de les nostres cooperatives, comprenent l'enorme transcendència que per a la causa de la revolució tindria l'acceptació del règim cooperatiu en ordre a la distribució i proveïment del poble, no sols per la seva virtualitat transformadora de la societat actual i per l'equitat que presideix en tota la seva actuació, sinó també pel caràcter internacional del nostre moviment, que, si bé avui encara és modest al nostre país, en créixer i posar-se al nivell d'altres que han assolit una solidesa insospitada, podria tractar internacionalment amb un avantatge positiu amb les organitzacions germanes d'arreu del món, sense haver de recórrer per a res a institucions capitalistes d'especulació.

La cooperació, tant ací com a França, com a tots els països on es practica, és unió, és solidaritat i altruisme, i el seu desprendiment va més enllà de les fronteres.

Sacrificios en la retaguardia

Toda la prensa, como es natural, se esfuerza en llevar al convencimiento de las masas alejadas de la contienda fratricida la necesidad de sacrificarse en aras de la justa causa que defiende el pueblo en armas. Nuestra voz, modesta si se quiere, pero por ir dirigida a una respetable organización, no exenta de responsabilidad, no puede menos que secundar este loable intento, si bien—los hechos, elocuentes, nos lo demuestran—el sacrificio individual y colectivo ha sido siempre, y lo es más en estos momentos, norma del proceder de los cooperadores y de las entidades por ellos integradas.

Quien haya seguido la campaña iniciada por nuestra Federación en pro de los niños madrileños y secundada por centenares de familias de cooperadores, el resultado de nuestra lista de suscripción a favor de las víctimas del fascismo, nuestras aportaciones a las expediciones de ropas y víveres al frente, organizadas por el Socorro Rojo Internacional, y tantas otras iniciativas privadas de entidades cooperativas y de compañeros cooperadores, sin duda habrá de reconocer que nuestro movimiento vive y siente en toda su intensidad el dramatismo de las horas que corren.

Todos los sacrificios son pocos, ciertamente, para asegurar el debido aprovisionamiento de los que todo lo sacrifican por la causa con las armas al brazo, y esta convicción debería ser tan profunda entre los que cumplimos también con nuestro deber en la retaguardia, que todas nuestras acciones deberían ser depuradas por el tamiz de la reflexión para ejecutarlas en el sentido más beneficioso para el triunfo de las armas y el encauzamiento debido de la revolución.

Y éste, creo yo, habría de ser el primer sacrificio que nos impulsáramos: el de analizar nuestras acciones antes de ejecutarlas y meditar juiciosamente en qué forma podrían ser más útiles y prácticas. Porque sin esta observación previa, la mayoría, casi todos los demás sacrificios que gustosos nos imponemos para obtener la victoria final, pueden resultar estériles, pues no basta el impulso y la buena voluntad, sino que han de ir acompañados de ordenación y método.

La magna epopeya de un pueblo que resiste la rebelión de su Ejército, alzado con todo el material bélico del Estado, y que lucha además contra la invasión de mercenarios internacionales reclutados por el fascismo, supone un esfuerzo de titán que ha de ser compartido por todos los ciudadanos y unas privaciones que en su grado más sensible sólo han de alcanzar a los que no son precisos en las líneas de combate. Es muy natural, es muy lógico y nadie dudará de que se lucha también ahorrando en todos sentidos.

Pero el pueblo, que con su exquisita sensibilidad comprende la razón de las exigencias restrictivas, es asimismo sensible en sumo grado a las injusticias que pudiera originar un régimen de restricción que sólo alcanzara a los sacrificados de siempre, a los que en las horas del sacrificio lo dan todo con su vida y en las del triunfo siempre fueron olvidados, pasando al montón del soldado desconocido.

Sin duda en la retaguardia el sacrificio debe caracterizarse por la conformada restricción en cuanto a aprovisionamientos se refiere, pero se

hace preciso, imprescindible, que la disciplina y el orden den la tónica revolucionaria en estas exigencias del momento para evitar la pérdida de un importante factor de la victoria, también, cual es el tiempo, y que la desaprensión de unos pocos agrave los sacrificios de los más.

Da pena ver desde antes de las cuatro de la madrugada la constitución de un sin fin de colas que esperan obtener artículos de los que más escasean, pero más pena da, no obstante, ver cómo, muchas veces, son los menos necesitados los favorecidos por el azar, y que por azar, también, al agotarse los artículos, sean generalmente los mismos los que llegaron a tiempo para hacer adquisición.

Muchos inconvenientes deben oponerse, por lo visto, al establecimiento de la tarjeta de racionamiento, cuando después de tanto tiempo aún no ha dejado de ser un proyecto en Barcelona. No obstante, a ojos de los que militamos en las filas de la cooperación, no parecen insuperables, por cuanto en nuestras entidades cuando aún había géneros—cuando proveíamos sin obstáculos—el racionamiento se verificaba en forma tan equitativa que jamás hemos oído la más leve protesta por parte de algún asociado.

¿Será por eso tal vez que alguien ha pretendido entorpecer el normal abastecimiento de las cooperativas? ¿Porque la bondad de nuestra organización es un reproche para alguien? ¡Ah! Entonces, no sé ver dónde está el espíritu de sacrificio que todos debemos imponernos en estos momentos, si por vanidad, por orgullo mal entendido, se busca o pretende prescindir de una organización y de unos procedimientos que demuestran palpablemente ser, más que útiles, necesarios a la revolución de la retaguardia, en el afianzamiento de la victoria de nuestras armas en vanguardia.

¿Es que alguien teme que nuestra organización aumente su volumen o multiplique su radio de acción, debido a sus normas, sus métodos racionales en estos momentos precisos? Esto fuera inconcebible. Sólo aquellos que se dedican al negocio especulativo hallarían una razón fundada a su temor, en la suposición de que el estado de cosas existente antes del 19 de julio hubiera de volver a imperar en lo sucesivo. El pueblo, de ninguna manera.

Por ello, invito a la reflexión a todos los compañeros, sean del campo ideológico que quieran, para que lleguen a la forzosa conclusión de que, para establecer el orden en el sacrificio de la retaguardia, es imprescindible secundar la organización de los consumidores enrolados en las cooperativas, en la seguridad de que las restricciones serán reducidas al mínimo, la equidad en la distribución quedará salvaguardada y el tiempo que se economizaría podría invertirse en las imperiosas actividades que la guerra reclama, evitándose el triste contraste de que, mientras unos compañeros que emplean sus horas en industrias de guerra no puedan proveerse de pan en el momento de la distribución—ya que parece inevitable que puedan hacerlo de tabaco a las horas de la saca—, los señoritos ociosos que aún corren por ahí dispongan de tiempo suficiente y oportuno para no verse privados de nada.

JULIO BLANQUER

Si no us apresseu

256 pàgines

Prop de 100 gravats

Cobertes a dues tintes

PREU: 2 PESSETES

no sereu a temps de poder subscriure exemplars de

l'Almanac

de la Cooperació

Del seu tiratge (5.000 volums) ja han estat demanats 3.500 abans de veure la llum. Un cop fellejats, estem segurs que seran esgotats ràpidament.

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

La Federació ha rebut un comunicat del Departament d'Agricultura, pel qual se la posa en coneixement de la creació d'un Comitè Consultiu per a la intensificació de l'avicultura a Catalunya, amb vistes a l'augment de producció d'ous, segons disposició apareguda al Diari Oficial, i invitant-la a nomenar un delegat, puix l'esmentat Comitè estarà integrat per un representant del Sindicat d'Avicultors (U. G. T.), un altre del Sindicat d'Avicultors (C. N. T.), dos de la Federació de Sindicats Agrícoles i un de la Federació de Cooperatives de Catalunya. En compliment d'aquesta disposició, el nostre organisme va designar el company Torrents, de l'Executiu.

* * *

Diumenge passat va celebrar-se un acte de propaganda a la barriada de Santa Olària de Vilapiscina, organitzat per la U. de C. de B., en el qual, per la nostra Secció de Propaganda, prengueren part els companys Francis, Salat i Rovira. Per al diumenge vinent ha estat sol·licitat també el concurs de la nostra Secció per la cooperativa de Torrelaví, per tal de celebrar un altre acte propagandista, per al qual han estat designats els companys Caballeria i Hortonedà i la companya Abelló.

* * *

Per haver sofert una perllongada malaltia, el nostre bon amic i jove col·laborador d'aquesta publicació Jaume Puiggalí, es veié impossibilitat de prestar-nos amb l'assiduitat que acostumava el seu concurs. Havent sortit ja del període greu i en franca convalescència, pròximament reemprendrà les seves tasques habituals de col·laboració. Celebrem la milloria del company Puiggalí i desitgem que la seva reposició total sigui un fet ben aviat, per a poder seguir lluitant pel nostre ideal amb el delit que tots ens prometem dels seus anys joves.

* * *

Ha retornat de París, on per segona vegada va haver d'adreçar-se per motius ja coneguts dels nostres lectors, el nostre company president de la Federació, Josep Farré. Com l'altra vegada, ha estat rebut amb tota atenció i amabilitat pels companys francesos i les seves ges-

tions han aconseguit resultats pràctics i profitosos per a tots, de qual cosa ens felicitem.

* * *

Han arribat trenta-cinc nous més evaquats de Madrid, destinats a diverses famílies de cooperadors, els quals per haver arribat de dia van ésser rebuts per diversos companys, la majoria de l'antiga «Fraternitat», estant representat en aquest recepció el nostre organisme federatiu pel company Celestí Ventura. Després d'ésser assistits provisionalment per la institució oficial que cura d'atendre els refugiats, van ésser distribuïts entre les famílies responsables, citades oportunament per a fer-se'n càrrec.

Federació de Cooperatives de Catalunya

Reunió del Comitè executiu celebrada el dia 6 de gener del 1937

Presideix Farré, i assisteixen els companys Rovira, Pujol, Torrents, Bussot, Blanquer, Jimenez i el que sotassina, obrint-se la sessió a les set de la tarda.

Després de llegir i aprovar l'acta anterior, es dóna compte de la disposició de la Conselleria de Proveïments donant un lloc a les cooperatives de consum en la Comissió encarregada de la distribució de la farina a Barcelona, nomenant-se d'acord amb el Consell de la Unió de Cooperadors d'aquesta ciutat el company Josep Civit.

La presidència notifica haver estat cridat per l'indicat conseller de Proveïments per tal de sortir junts vers París per realitzar gestions comercials amb la Federació Francesa de Cooperatives i el Magatzem de Gros de dita Federació.

Es dóna compte d'un projecte per anar a una Central de Compres unificades presentat per la Conselleria de Proveïments, llegint-se un contraprojecte que serà presentat.

Referent a la qüestió de publicar números extraordinaris d'Acció Cooperatista, s'acorda publicar-los sols quan es cregui convenient, donades les actuals circumstàncies.

S'aixeca la sessió a les nou del vespre. — El secretari, Celestí Ventura.

“PRODUCTES COOP”

(COOPERATIVES DE SEGON GRAU UNIFICADES)

Ens plau assabentar totes les cooperatives associades i consumidores que totes les comandes que facin, perquè siguin servides degudament i el més aviat possible, han d'adreçar-se a cada una de les fàbriques, o sigui:

Secció Pastes per a Sopa.	Aurora, 11 bis - Telèfon 20877
» Sabó.	Londres, 94 » 34032
» Aigües Carbòniques.	Rosselló, 86 » 37357
» Xocolata.	Béjar, 20 » 30890
» Carbó.	Miquel Angel, 38 » 34484

En quant a la correspondència de caire oficial, així com tota mena de reclamacions que hagin de fer-se per qualsevol concepte, deuen fer-se a l'Oficina central, Aurora, 11 bis, primer, on es reuneix el Consell directiu tots els divendres de set a nou del vespre.

Degut a les actuals circumstàncies, en què per a poder adquirir primeres matèries per a la fabricació s'han de pagar al comptat, el Consell directiu prega totes les entitats que, prescintint dels costums establerts, facin un esforç i lliurin l'import de tots els gèneres rebuts així que se'ls demani, puix del contrari dificulten greument la nostra producció.

V. i P., EL PRESIDENT

P. A. del C. D., EL SECRETARI

Cromas, Curaçao, Estomacal Morel,
Cummel y demás licores extras

Anis Morel, Ron India, Aperitivo
Morel, Vinos generosos, Jarabes, etc.

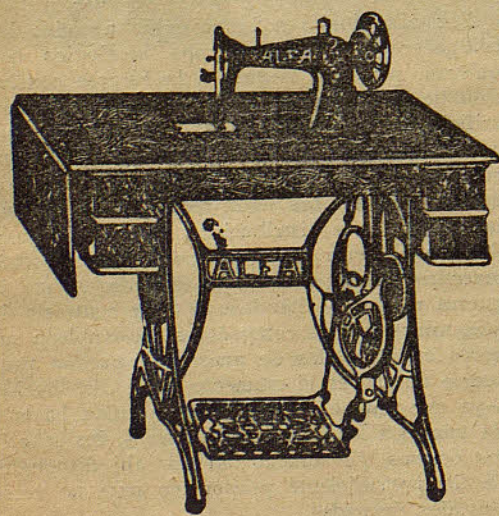
COÑAC SOREL

Obtenido de puro vino añejo
Sucesor de MOREL Y FARRERAS

Casa fundada en 1879

BARCELONA

Sociedad A. Coop. “ALFA”

Primera manufactura española
de máquinas de coser

La Sociedad «ALFA» garantiza sus
máquinas de coser de todo defecto de
construcción o materiales
por diez años

Ha tenido en cuenta todos los perfecciona-
mientos mecánicos y manufactureros para
fundar su crédito industrial sobre la más alta
calidad de sus productos

Obtendrá opción gratuita a una máquina
“ALFA” visitando exposición nuevos
modelos 1933 (patentados)

Bruch, 14 bis - BARCELONA

El primer Almanac de la Cooperació Catalana per a 1937

A tots:

Era en un dels números d'Acció COOPERATISTA, corresponent als primers dies del mes d'octubre del finit any 1936, que sota el mateix títol amb què avui encapçallem aquestes ratlles, donàvem compte als cooperatistes catalans de l'encàrrec que rebíem del Comitè executiu de la Federació catalana, de confeccionar el seu primer Almanac.

Dèiem, i repetim ara, que solament un esperit de disciplina i una forta dosi de bona voluntat, ens feren acceptar el nomenament de Comitè de Redacció que se'ns feia. Amb aquest bagatge, ens posàrem a la tasca, i no som pas nosaltres els qui anem a historiar, i menys en aquests moments, en què la tasca ha estat superada, el que significa l'angúnia en la recerca d'una dada, d'una fotografia, d'un original, d'una col·laboració... i un temps escàs i apremiant...

L'esforç hi fou abocat amb l'entusiasme necessari, a l'objecte de complir el desig que l'Almanac pogués restar a les mans dels nostres companys en els darrers dies del passat desembre. Raons d'ordre imprevisit en l'adquisició del paper i, per tant, fora del nostre abast el poder-les resoldre, han endarrerit per uns dies l'aparició de l'Almanac, que, en aquest moment, les comandes que ens han estat fetes, segurament hauran arribat ja al seu destí.

* * *

Oferirem un petit volum d'unes 200 pàgines de 19 x 13 centímetres, i ens ha calgut ampliar fins a 256 les seves pàgines a l'objecte de poder recollir l'abundor d'original que les nostres cooperatives ens han tramès per a la secció a elles reservada. Ha estat enriquida la seva presentació amb una elegant coberta impresa a dues tintes.

A continuació reproduïm l'índex de matèries i il·lustracions que tanquen les pàgines de l'Almanac:

TEXT: Breus paraules al lector.—El Calendari i els seus rebrots: Catalunya, capdavantera científicament.—La institució del Calendari.—Definicions, El Calendari Julià, Calendari Gregorià, Calendari modern, Calendari futur, Calendari geodèsic, Gal·ileu acusat d'heretge.—Calendari mensual.—L'any 1937 vist cronològicament.—Telèfons i adreces que ens interessin.—Ensenyances en l'exemple de Rochdale.—Els vint-i-vuit famosos «pioneers».—Taula d'amortitzacions.—Pes de l'oli i la seva reducció de litres a quilos i viceversa.—Taula d'interessos: Interès compost.—Els coloms lliures de Barcelona.—Cooperar (poesia).—La travessia de La Molina a Set Cases.—Taula d'interessos: Interès simple.—Situació de les Estafetes de Correus barcelonines.—Columnes.—Bústies.—Una ullada retrospectiva.—Comptes fets (I).—Comparances.—L'estètica i l'art.—Comptes fets (II).—La misèria, causa de tots els mals.—La primera cooperativa que he vist.—Cubicació de bótes.—Cubicació de dipòsits rodons.—Un tema d'Almanac.—Cubicació de ferros rodons, quadrats i plans.—En Peret Pescador.—La Música i el Poble.—L'Aliança Cooperativa Internacional.—Futls de la vida.—Ferran Garrido.—Les Drassanes de Barcelona.—La Premsa Cooperatista a Espanya.—Serveis d'utilitat pública: Telègrafs.—Cable.—Telèfons.—Telegrafia sense fils.—Jo sóc l'amo del món!—Local Barcelona.—Comarcals: Baix Llobregat, Igualada, Litoral, Manresa, Vallès, Girona, Vic, Tarragona.—La nova divisió territorial de Catalunya.—Esbós teatralístic.—Els rossinyols (conte per a fants).—Distàncies en quilòmetres que hi ha de Madrid a diverses nacions i capitals.—Pescar a l'encesa (sainet en un acte).—El galliner popular.—19 de juliol.—Magazinè feminal.—La cuina catalana.—L'alimentació normal dels infants sans.—Jardineria.—Anècdotes de Talia.—Unió de Cooperadors de Barcelona: Oficines i Sucursals.—La Cooperativa Central de Compres.—La Federació de Cooperatives de Producció i la seva tasca.—Societats de Consum de segon grau; Cooperatives Populares de Flúid Elèctric; Cooperatives Sanitàries.—Les nostres cooperatives: Productes Coop, Fàbrica de Sabó.—Obrera de Pineda.—Obrera de Consum de Teixidors a Mà.—Popular de Producció: Acumuladors Elèctrics «Slem-Tri-Ox».—La Cooperació a Manlleu.—Obrera «L'Amistat», Calella de la Costa.—«La Casa del Poble», Torelló.—Obrera de Consum «La Germanor», de Tiana, etc.

GRAVATS: La Innocència.—Moviment de la Lluna, Planetes, Conjunt del sistema solar, La Terra i la Lluna, El joc de les Estacions, El Zodíac, Les fases de la Lluna, Isolament de la Terra en l'espai, Copèrnic i Gal·ileu.—Els trets supervivents, el 1865, dels 28 famosos pioneers.—Maqueta de la primera cooperativa.—Cares conegudes: Pioneers catalans.—La Plaça Catalunya un diumenge al matí.—Tot just fa cinc anys: Recordem Mestre Gide, Mestre Gide signant en el Llibre d'or de «El Reloj», Autògraf del Mestre.—Cooperar.—L'Art i la Fotografia.—La Molina, Bonaigua, Envalira, Núria, Els Rasos de Peguera.—L'Honestedat.—Els instints maternals.—El geni domèstic.—La dona literària.—Estampes retrospectives: Aspecte de «Les Arenes» de Barcelona, en la Diada de la Cooperació Internacional, el 1927.—La Música i el Poble, El Mestre Pau Casals, Pau Casals, concertista i director d'orquestra, Concurs d'acordionistes celebrat a Moscou.—Els gelos.—Robert Owen.—Dr. King.—Vaino Tanner.—Ernest Poisson.—Emmy Freudlich. Palmer.—Albin Johansson.—Victor Serwy.—Henry J. May.—Comitè executiu de la Confederació de Cooperatives de Catalunya.—Ferran Garrido.—Les Drassanes: Estampa antiga, Vista des de Colom, Estat actual d'enderroc, Torre gòtica, Mur amerlat, Una de les naus, Porta interior de Santa Madrona.—Estampes retrospectives: Constitució de l'Agrupació Cultural Cooperatista.—Anada a Sitges.—Comitè executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya.—Esbós teatralístic: Dionisos visita un mortal, Bacús i l'Amor, L'Acropolis d'Atenes, Roma: Exterior del Col·liseum, Atenes: Teatre de Bacús, Pompeia: Les Arenes.—Segle XVI: El teatre del «Príncep», Reconstrucció de «El Corral de la Pacheca», Teatre Nacional de Catalunya (Liceu), Reproducció d'un cartell de Teatre Cooperatiu.—Estampes retrospectives: IV Diada de la Cooperació.—Festes celebrades als Palaus de Montjuïc, amb motiu de la Festa Internacional de la Cooperació, el juliol del 1926.—Dansa, escultura.—Nu, escultura.—El galliner popular: Gallines raça Empordanesa, blanca; Prat, rossa; Prat, negra; Penedescanca; Prat, blanca.—19 de juliol: Sis estampes de la Revolució.—Modes, vestits.—L'Art i l'Agulla.—L'Art i el bon gust a la taula.—Jardineria.

Els mesos i la seva primitiva denominació. Lluaris.—Treballs agrícoles.—Refranys.—Consells.—Pensaments.—Il·lustracions.—Anuncis.

Entre els treballs de col·laboració, figuren les signatures de gent de casa, tota prou coneguda perquè en fem l'alabança: en Celestí Ventura (Tino), Juli Blanquer, Bartomeu Farré, Joan Rovira, Jaume Julià, Regino González, Pere Ballesteros, i dels de fora de casa, «Icar», el comediògraf Ramon Segarra, Ignasi Domènech, el famós mestre de cuina, l'escultor dibuixant Ramon Bas, i entre l'element femení, la prosa humaníssima d'Àngels Graupera, la fina expressió de l'escriptora Cinta Balaguer i la força narrativa de la ploma de Maria Rosa Farré.

* * *

En posar a les mans dels cooperatistes catalans el nostre primer Almanac, voldríem haver encertat el gust de tothom en el comès que ens féu el Comitè executiu, en nomenar-nos Comitè de Redacció del mateix. En prendre possessió d'aquells càrrecs i acceptar-ne la responsabilitat, demanàrem des d'aquestes mateixes columnes la col·laboració de tots, amb el desig que l'obra que es projectava pogués ésser, també, l'obra de tots. Remarquem, doncs, el nostre més pregon agraïment a TOTHOM, ja que l'escalaf de l'entusiasme dels cooperatistes catalans no ens ha deixat ni un sol moment, com ho demostra el fet que, en tres mesos escassos, s'han subscrit més de 3.500 exemplars de l'Almanac, sense comptar-hi les cooperatives de la ciutat de Barcelona, i ens ha estat demanat major nombre de pàgines de les que es destinaven a anunciar i a historiar les «nostres cooperatives».

En retornar a mans del Comitè executiu, finida la tasca, els càrrecs amb els quals ens honoraren amb el seu nomenament, remerciem públicament tots quants ens han ajudat en el nostre comès i, en retornar als rengles anònims, amb disciplina i amb l'entusiasme de sempre, diem: ¡Present!

ANTONI ALSINA - JOAN CASALS

Esencias supersolubles “MELITO” para la elaboración de aguas de colonia, quinas, brillantinas y perfumes de flores. Lociones y extractos.

J. SUMMERS-AREVALO

Oficinas: Pablo Iglesias, 61 - Telf. 21898
Apartado 504 - BARCELONA

Esencias purificadas de frutas. Especialidad DUROMA DE LIMON 444 para gaseosas y jarabes.

El comercio y el tenderismo en la revolución

Como que al iniciarse el contraataque al fascismo nos dimos cuenta que se habían de respetar todos los sectores que voluntariamente se pusieron enfrente del ataque fascioso, aquí estamos desde el 19 de julio sin meternos de un modo directo con el tenderismo, principal barrera opositora de la expansión cooperatista y organización encarecedora de la distribución y dificultadora de la ordenación distributiva. Nos hemos comportado así, callados y respetuosos, porque no quisimos que se nos tomara como perturbadores de la buena alianza antifascista y se nos calificara de aprovechadores de la revolución. Pero, pasado el tiempo y habiéndose nos pagado nuestro silencio y nuestra lealtad en un combate abierto contra nuestras instituciones íntegramente colectivistas y orgánicamente preparadas para el desenvolvimiento progresivo de un régimen social, nos incumbe dejar de lado nuestra lealtad de medio año y retornar a nuestras disquisiciones comparativas, en las cuales, como en tiempos pasados, evidenciar bien claramente la ventaja que sacaría la sociedad organizándose en cooperativas de consumo y dejara que se consumiera en la impotencia el comercio en general y el tenderismo egoísta y perturbador de una buena distribución.

De todas maneras, aunque rompamos el silencio, como sea que nuestro objetivo principal es más de demostración que no de ataque, no molestaremos en lo más mínimo a las personas, ya que las personas en la mayor parte de los casos no son más que entes irresponsables de un ambiente o de una organización mal enfocada y no actores directos con mala intención. Así, pues, dejando aparte al hombre, al sujeto, al ente que comercia, que tiene una tienda, un comercio o un almacén, sentiremos la premisa de que si era malo y perturbador el comercio individualista creado en el régimen burgués, hasta el extremo de haber sido execrado por los mismos economistas defensores de aquel régimen, mucho más malo será en un régimen que quiere encaminarse al colectivismo y a nuevas fórmulas de convivencia social. Sosteniendo, queriendo remozar en esta etapa revolucionaria, o es desconocer su historia, o es no saber plasmar en la mente de las masas la sociedad que vamos a edificar.

Enfocar este problema de demostración de que el comercio individualista y el tenderismo son una perturbación en la ordenación de una nueva economía, si se trata bien no puede ser nunca que ello pueda restar fuerzas al antifascismo. Como es muy fácil convencer a un hombre que para vivir no es necesario ser un parásito de la sociedad, no se volverían favorables al fascismo los comerciantes y tenderos por el mero hecho de quitarles su función específica de individualidades comerciantes y tenderiles, si en pago se les empleara como funcionarios de la colectividad distribuidora que los consumidores formaran en forma cooperativa, como garantía de sus ideas colectivistas y de las ansias de emancipación social y económica.

Si al hombre le hacemos ver que en el mundo también se vive tranquilo sin tener la pretensión de hacerse rico, lo mismo será antifascista si tiene un comercio individual, como si se gana la vida distribuyendo cosas de primera necesidad a cuenta de una asociación de consumidores. En el mundo somos muchos millones de seres que se han hecho grandes y sabios sin necesidad de explotar a nadie. En Cataluña misma, sin contar a los miles de trabajadores sindicados que ya antes del 19 de julio se sentían antiburgueses, hay que contar que existían más de 50.000 familias de cooperatistas que a más de ser antiburgueses como los antes citados, habían también renunciado a ser comerciantes y tenderos, ya que ésta es la renuncia que se exige a una familia cuando se asocia a una cooperativa.

Si la tranquilidad en el vivir no consiste en ser rico o pobre, en ser tendero o comerciante, sino en ser un ciudadano digno de la colectividad, ¿por qué, pues, los partidos y otras organizaciones antifascistas se empeñan en querer perpetuar el comercio detallista, incapaz de la regularización distributiva? ¿Es que no saben todos que socialización y colectivización quiere decir intervención directa del pueblo en todas las cosas públicas? Como no quiero ofender a nadie, yo quiero pensar que por lo menos los dirigentes de cada organización se sabrán de memoria que las multitudes se levantaron airadas contra el fascio porque sabían que el fascio era la muerte de la democracia, primera norma que permite la intervención de las multitudes en el bienestar de su existencia. Nosotros, demócratas por temperamento, por educación y por escuela, brindamos a todos nuestra fórmula de asociación cooperatista, que no despoja a nadie de sus bienes, pero que cambia los bienes de individuales en colectivos, y los individuos en asociados, forjando así una nueva sociedad donde el hombre aprende a controlar el trabajo y la distribución, satisfaciendo así sus

ansias de intervención y educándose para su superación.

La cooperación, tan discutida, tan menospreciada y hasta tan injustamente calumniada, además de ser una buena escuela de socialización, es una buena organización para no herir susceptibilidades individuales desposeídas de sus maneras de vivir, ya que ella no explota a nadie, ni a nadie veja, sino que enaltece a todos los que en la misma entran, por el sencillo motivo que allí todo el mundo conserva su pura personalidad y puede hacerla valer por el interno régimen democrático de un hombre, un voto, tanto si es alto como bajo, tanto si es un gran consumidor como si es un abstemio y ayunador, tanto si es un ahorrador como si es un malgastador. Sin que sus socios se encuentren en estado angelical, cosa inasequible entre hombres, es la cooperación un buen organismo de educación económica y de escuela de civismo, muy capaz de regularizar la distribución y ordenar la producción, en la cual harían un buen servicio los comerciantes y tenderos después de que el régimen de respeto y democracia les hubiese purificado del pecado de haber tenido que ganarse la vida en la escuela del engaño, la falsedad y la adulteración, como fué, es y será el comercio individual.

Los partidos y organizaciones que mandan, dirigen y controlan la vida en la retaguardia antifascista, podrían decidirse a la supresión del comerciante y del tendero sin miedo a la ofensa de nadie; adoptando la cooperación, a la vez que harían suprimir una lacra de la sociedad burguesa que se está muriendo, harían que se hiciera socialismo de verdad, colectivismo elevado y humanitarismo sin igual. Si así no lo hacen y permiten, equivocados, que el comercio y el tenderismo estorben el desarrollo de la nueva sociedad, nosotros continuaremos en nuestra posición, combatiendo sin descanso lo que creemos un mal, aunque por respeto al hombre, dejaremos aparte al individuo, si es que el mismo respeta al antifascismo y se enrolan en las columnas que combaten a la facción igual que lo hacen los demás hijos del pueblo. Si, respetaremos al hombre, pero convencidos de que el comercio y el tenderismo es un mal y la cooperación es un bien, demostraremos con incansable ardor que nuestras ideas se deben estudiar y el comercio se debe despreciar.

JUAN ROVIRA

Acció Cooperatista

ES EL PERIÓDIC DELS COOPERADORS CATALANS
COMPREU-LO! PROPAGUEU-LO!

El libro i la seva influència en les civilitzacions

Per "PSIQUIS"

El llibre és la imatge esplendorosa de tot el creat; materialització del pensament, far llum a tots que illumina els àrids camins de la tristesa, del no-res; raig d'eternitat fet ànima, carn i vida per revelar amb metàfores brillants, amb belles hipèrboles, amb poesia aconhortadora, amb realitats feridores, els hermètics secrets, les complicades subtilitats, les ingènites bondats, els viciis, els errors de la humanitat; microscopi potentíssim que abarca totes les facetes, totes les derivacions més fútils de l'anàlisi i de la deducció; espill tan clar com un raig de lluna que reflexa, amb una fidelitat que meravella, perfils de sàtirs i de bufons, reis i papes, màrtirs i botxins; cura de l'art del refinament i àdhuc de la voluntat; conseller lleial; amic fidel; conrador d'inquietuds, de doctrines, d'ideals; bàcul de la ciència, del progrés; alcàsser del geni i paradís de la immortalitat.

El llibre té una història tan brillant com el més gran dels imperis. Hi ha taques que temen les seves resplendors ungides de tendresa, d'amor i d'esperança; però ha sabut conservar el perfum embriagador de totes les roses de la vida, que han florit en diverses èpoques i en diferents terres.

El mot «llibre» deriva directament de la radical del substantiu llatí «liber», el significat recte del qual és «crosta segona i interna dels arbres». Quasi tots els antics l'empraven aquesta matèria per a escriure en ella els seus documents; aquesta matèria la proporcionaven el plàtan, l'alber, el freixa i l'om. Entre els antics la paraula «liber», llibre, que avui s'empra en sentit concret per indicar conjunt de fulls impresos, designava els manuscrits qual-sevolga que fos la matèria escripta.

L'època en què es produí el primer llibre no es pot precisar; el «Papyrus Priese» fins avui és el més antic dels coneguts; pel caràcter sòlid i ample de l'escriptura, fa suposar una data més anterior a la XII dinastia. El text primitiu, segons afirmen savis il·lustres, fou compost en els començos del regnat de Sinefru, III dinastia, per un personatge anomenat Kaquimma. És un detall digne de tenir-se en compte, que demostra l'anhel de perfecció que estotja el cor de l'home, que el primer llibre no sigui una història de guerres cruentes ni faula immoral, ni una lloança al vici, ni una aberració clapejada de cíniques observacions. El primer llibre és, senzillament, un tractat de saber viure i de moral.

L'estudi de la matèria escriptòria està íntimament lligada amb els orígens del llibre; la pedra, com s'ha pogut comprovar, està considerada com la més antiga de les matèries escriptòries. A Suècia, gravades a les roques, es troben antigues inscripcions relatives al passat dels pobles escandinaus. Un perit en la matèria assegura que el Decàleg fou escrit damunt

de làmines de pedra. Els caldeus han deixat veritables biblioteques de maons, d'argila, en els quals escriuen, quan encara eren tous, amb punxons. Es coïen després al forn aquests maons i s'unien entre ells com els fulls dels llibres. Les obres d'Hesíodo, fórmules màgiques, supersticions, foren escrites amb plom.

Però la veritable sobirania de la llibreria, sobirania de l'estudi, de l'esforç i de la voluntat, s'imposa quan es comença a emprar per a l'escriptura crostes d'arbre, fulles, teles, pells, fàcils de plegar, o tauletes de fusta, or, marfil, que ajuntades eren dipositades en caixes valuoses. L'existència del llibre purament dit, es consolidà quan es comença a emprar el paper d'Egipte, anomenat «pàpirus».

Molts tirans egoistes han odiat l'escriptura perquè immortalitzava les glòries i els honors a què altres es feien mereixedors; l'egoista vol ésser l'únic en tot; les victòries dels altres li fan mal, i quan no pot oblidar-les, les menyspreua; una forma bastant ambigua i antipàtica d'admirar. Nabonassar, rei de Babilònia, que visqué al segle VIII abans de J.-C., solament és conegut per haver manat destruir totes les històries de reis que el precediren; un dels més grans generals dels primers temps de l'islamisme, lloctinent d'Omar, és recordat contínuament, no per haver fundat El Caire i construït un canal que unia el mar Roig amb la Mediterrània, sinó que és recordat per haver manat cremar la famosa biblioteca d'Alexandria; un famós monarca xinès és quasi més conegut pel fet de la crema de llibres que imposà prenent que la història comencés amb ell, que per la gran muralla.

L'home primitiu, que no sabia a què atribuir els misteris de la vida, que ignorava les lleis més rudimentàries que regien l'Univers, que s'esbalaia cada vegada que veia un nou estel, admeté, per explicar-se l'inexplicable, l'existència de Déu; Déu ho havia fet tot, ho havia seleccionat tot, era diví, etern, infinitament poderós. Admetent la ciència d'un ésser superior, amo absolut dels cels i terra, molts fenòmens deixaren d'ésser-ho per a convertir-se en raigs del geni imperible que el cervell d'un home no podia sonejar. Quasi sempre a les palpentes, de deducció en deducció, d'observació en observació, guiat per l'afany de descobrir l'origen, el per què, l'origen de l'existència de les penaltats, de la vellesa, de les malalties i de la mort, fou forjant a forrellons, com esquinços de veritats, llegendes i més llegendes, faules i més faules que, augmentades i corregides, es denominaren religions. És curiós observar, no obstant, que a tots els pobles antics, que no havien tingut cap comunicació, la idea de la divinitat quasi és la mateixa.

(Continuarà.)

L'ADMINISTRACIÓ DE LES ENTITATS PETITES

Les disposicions que acabem d'esmentar són, en conjunt, iguals per a totes les entitats cooperatives sueques, independentment de llur importància. Les que es refereixen a l'administració de les cooperatives varien, en canvi, considerablement, com ja ho hem fet ressaltar. En les entitats petites, l'autoritat

Una cooperativa del Nord de Suècia

més alta és exercida per l'assemblea general, on tots els membres de la cooperativa són admesos i tenen dret a vot. Aquesta assemblea, que es reuneix una vegada a l'any i en certs casos dues vegades, té per motiu principal elegir el comitè de direcció de la cooperativa, que es compon ordinàriament de cinc

DEBER DE MUJER

El egoísmo, la flor monstruosa de perfume cautivador, en la sociedad moderna, enloquecida y hastiada, es símbolo decadente de temores y torturas. Sin buscarla, surge en los ambientes más antagónicos; tiene siempre una nueva apariencia para atraer, para avasallar. Unos la creen útil en la lucha por la vida, como una mascota de bronce, que asegura glorias; otros, por sugestión necesaria, admiten su dominio y se dejan mecer por ensueños ambiciosos. Tiranía del momento, que las circunstancias complejas protegen como a una deidad soberana, soberbia y audaz.

El individualismo adquiere características permanentes; casi todo gira alrededor del Yo omnipotente. Es una fuerza latente en la idiosincrasia de la mayoría de los individuos el ansia, siempre insaciable, de predominio. Lo personal es, para muchos, lo único verdaderamente trascendental.

Desde la última guerra, el materialismo más absoluto lucha por infiltrarse en las almas complicadas de los jóvenes, que parecen viejos. Las cosas del espíritu, tan sutiles, tan maravillosas, quedan en un plano no muy elevado. El sentimiento calla a menudo, aceptando, resignado, el imperio despótico de la conveniencia. El corazón se inmola ante el cerebro, calculador y frío.

El dinamismo de una época febril, tan pródiga en contrastes, ha dado otra orientación a las actividades colectivas; se concreta hasta la exageración. Corren, corren a una velocidad inverosímil las águilas de los deseos. Con intensidad agotadora, en un tiempo breve el hombre vive siglos; un milagro del modernismo que nadie se atreve a definir, para su bien o para su mal. ¡Quién sabe!...

El placer es un mandamiento del siglo; con las carcajadas se desafía a la suerte, al dolor, a la muerte. La mayoría ególatra tiene miedo a la soledad; en la soledad se agrandan las sombras de las conciencias, el eco de culpas pasadas, en un reproche insoportable. Nada hay más horrible que la verdad cuando está manchada; las máculas, en la elocuencia irónica de su fealdad, violentamente rompen la armonía artificiosa de las almas cobardes.

Mirar a lo alto, ser generoso, abnegado, en medio del caos de encontradas pasiones, es tan necesario, tan útil, para cambiar el rumbo de muchos equivocados, como el esfuerzo de mentalidades superiores. El idealismo tiene una misión delicadísima que cumplir; un idealismo nada enfermizo, libre de morbosidades.

La mujer debe ser la que arranque a las multitudes de los espirales materialistas; la que les guíe amorosamente, dulcemente, por un camino de luces; la que les enseñe a luchar contra la corriente; la que les salve de todas las tentaciones con su verbo, gracia y predominio, sentimiento y oración; la que convierta las heridas en rosas.

Con un deslumbramiento de fuerzas, la femina culta, la femina consciente, está obligada a suavizar asperezas de las modernas tendencias; dar a todas las causas una orientación

COOP'S per "JIM"

Ja tenia raó aquella vella que deia que mai no volia morir-se, per tal de veure sempre de noves. Nosaltres opinem com la vella, i ve a donar-nos la raó l'última troballa que ve a augmentar la col·lecció de paraules llargues que acaben en o.

Tenim collectivització, socialització, cooperativització, i ara ve una de nova: sindicalització, que si bé sabem ja què vol dir, algun dels seus defensors ens l'ha explicada dient que és allò de que si vint necessiten dos sacs de sucre cada u, són vint compres que han de fer, representant altres tantes operacions; en canvi, si ho fa el sindicat, en una sola operació compra quaranta i els reparteix entre tots.

Això fa més de vuitanta anys que comença a practicar-se, i a hores d'ara, són prop de trenta milions de famílies que sustenten pràcticament aquesta doctrina, o sigui que viuen en sistema cooperatiu, que és el que això significa i no altra cosa. I consti que en aquesta xifra respectable no hi comptem els cooperadors de la U. R. S. S.

Dins el territori espanyol, és ací a Catalunya on més ha arrelat aquest sistema i no cal fer cap assaig més sinó respectar les cooperatives, assignant-les el lloc que els pertoca en aquests moments històrics.

Molt dolorosos, certament, han estat per a nosaltres els incidents que la escassetat de certs articles han motivat a les cooperatives—algunes cooperatives—, havent-se vist embolicades en lligitjos enutjosos, tot posant-hi decididament el coll per tal d'ajudar a normalitzar la situació. No ens estranya, però. Ja ho digué la Montseny en la seva conferència de València: «Algunos comités no han hecho más que sustituir a los antiguos burgueses.»

I sempre hem estat convençuts que l'enemic més aferrissat de les cooperatives ha estat la burgesia.

Si els homes que han orientat les masses en principis concrets, fonamentals de les grans concepcions socials, traduïts en fruits collectivistes (entre el nostre sector, Owen, Gide, May,

elevada. Saber vencer, sin violencias ni desalientos, el insaciable y ajeno egoísmo, que anula los impulsos regeneradores, impidiendo que el espíritu muestre su belleza en la azafata del sacrificio.

La mujer, que lleva siempre un niño dormido en el corazón, es caritativa por instinto; ella no ignora que en sus manos—blancas palomas de consolación—está el encanto más sublime y en sus labios la palabra que da al débil el estímulo tan ansiado en largas horas de cansancio, de amargura infinita. Sólo Eva, tan grande en su fragilidad, posee el secreto de los cauterios divinos.

(De una conferencia de LORENZA G. DE RIU.)

Poisson), oïssin com parlen alguns «collectivitzadors» d'ací, es farien un tip de riure... o de plorar, perquè això de collectivitzar una indústria i protegir burgesos, és com si els que fan rellotges de sol entenessin per collectivitzar la indústria el dotar-los de «toldos», per tal de protegir-los de la mullena els dies de pluja...

Copiem dels diaris: «Assabentades les patrulles de control de la secció segona, per confidències, que al pis del carrer Rogent, domicili de Marian Garreta, s'hí amagaven grans quantitats de queviures, van practicar-hi un escorcoll, donant per resultat l'ocupació d'una important quantitat d'articles alimenticiosos.»

Fins ací els diaris; ara nosaltres: ens agradaria saber qui és aquest Garreta i per quins mitjans es féu amb tanta quantitat de queviures, que suposem no els voldria per a fer un viatge a l'estratosfera...

Recordem que una vegada, un conferenciant, per a donar una idea exacta del que significava el moviment cooperatista dins la societat capitalista, se li va ocórrer explicar l'anècdota d'un gratacels americà, sota el qual varen niuar les formigues en tan gran quantitat que, mentre els seus fonaments, va ésser precis apuntalar-lo, perquè el seu ensulciament era un perill imminent...

Es clar que l'auditori va entendre perfectament com les formigues eren els cooperatistes que anaven rossegant les arrels del sistema capitalista, per tal de fer-lo caure. El que mai no podia imaginar el conferenciant és que un dels seus oients, passat algun temps, per atzars de la vida, es trobés un dia a la ciutat dels gratacels, preguntant amb gran curiositat on era aquell que les formigues havien minat...

A LA BARRIADA DE VILAPISCINA

Diumenge dia 17 tingué lloc a la barriada de Vilapiscina un acte organitzat per la Unió de Cooperadors de Barcelona, a proposta del Sector H, per tal de veure la possibilitat d'obrir una sucursal en aquella part de Barcelona.

A fi d'orientar els companys que desitgen col·laborar a què sigui un èxit l'obertura probable d'aquesta nova sucursal, fou celebrat un míting en el que prengueren part Evarist Salat, Francesc Jaumejuan i Joan Rovira.

Amb regular concurrència fou desenvolupat pels companys esmentats el tema de la finalitat de la cooperació desglossant-ne els diferents aspectes, essent aplaudits en finalitzar.

L'ambient dels companys que habiten a aquella barriada és de gran entusiasme per anar a engruixir les fileres de la Unió de Cooperadors de Barcelona per tal que hi sigui oberta una sucursal que estem segurs haurà de tenir l'apoi de tot el veïnat, puix en els presents es reflectia el convenciment de voler també col·laborar a l'obra cooperatista, tan encertadament exposada pels oradors.

Las pugnas idealistas dificultan la distribución

No se crea que porque se intitulan estas líneas como su rótulo indica, se tenga que pensar que su autor es un antiidealista. ¡No! Yo también soy un idealista. Un idealista de años y no desde el 19 de julio, como los hay muchos ahora. Soy idealista de años porque he pensado siempre que un hombre sin ideales era un ser sin sensibilidad, un hombre inútil, un ente del montón. Lo soy tanto de idealista, que mis sueños han traspasado toda previsión humana, todo plan económico y todo método de coerción. Pero como que los sueños, sueños son, he pensado siempre no estar reñido con la realidad, por entender que los ideales son mi fortuna interior, la cual no la puedo prodigar como una mercancía cualquiera, ni la debo imponer a los demás, por miedo a que la malgasten y me quede yo sin fortuna espiritual. Con todo, mi ideal no es una cosa inasequible. Todo él está dentro de las posibilidades humanas, si es que es verdad que la humanidad es perfectible, tal y como afirman los evolucionistas, los revolucionarios y todos los que están llenos de buenas intenciones.

Este mi idealismo, si bien es cierto que no lo prodigo y me guardo de él unas migajas para mi consumo particular, también es verdad que la parte que reparto la entrego a fórmulas orgánicas de sentido práctico y contenido social, socializante y de contenido de educación económica, parte esta última que ningún idealista debería ignorar, si es que con ansias verdaderas se desea el triunfo de la idealidad.

Debido a la ignorancia que la mayoría tienen de los idealistas en nuestra hora revolucionaria, nos encontramos en un atascamiento del carro revolucionario, el cual pelagra que no se le pueda sacar, debido a que las pugnas idealistas con su afán de imposición partidista van hundiendo el hoyo donde por culpa de todas las partes está metido.

Así pasa que colectivizamos sin organizar la colectivización y repartimos sin organizar la distribución, cosa ésta punto neurálgico en tiempo de escasez y capaz de alterar la retaguardia en tiempo de guerra y de revolución. Si los idealistas en pugna unos con otros quisieran estudiar la parte orgánica de sus propios idealismos seguramente se darían cuenta que se están perdiendo partidarios de sus propios ideales, ya que la gente se aburre de tanto escuchar la pretendida solución de las necesidades de avituallamiento, mientras se aleja de su vista hasta un mediano arreglo.

Así las cosas, este idealista empedernido que no dificulta los ideales de los demás, pide a los que se destrozan con pugnas pretensiosas que, si quieren un arreglo que se acerca a lo perfecto, dejen paso a la cooperativa de consumo, donde los hombres, con todas sus ideas, implantarán fórmulas prácticas de distribución, en las cuales se fundirán los idealismos nobles, las idealidades sabias y los sueños sanos del hombre de corazón.

Idealistas que estáis en pugna, no temáis a la organización. Fructificadla, propagadla y haced que el pueblo intervenga, si queréis que el país encuentre su arreglo y tenga la distribución asegurada, ya que así conservaréis vuestra preponderancia y no os hundiréis en el olvido del pueblo, el cual, cansado de tanta promesa sin práctica, mascula la oración del desprecio y se ríe, como un socarrón, de los ideales de los idealistas y de todos los que le pretenden dirigir.

Tenedlo en cuenta; dad paso a la cooperación y no os asuste la organización, y así salvaremos la revolución.

GALFE

individus, tenint la responsabilitat immediata de l'activitat de la societat. Una de les funcions més importants del comitè és designar el gerent de la cooperativa, així com vigilar la seva gestió.

Les relacions del comitè amb el gerent són molt diferents segons els casos. En algunes cooperatives és el comitè qui pren les decisions importants mentre el gerent no ocupa sinó una plaça poc destacada. En altres cooperatives, en canvi, el gerent és ell mateix membre del comitè, i actua en funcions d'administrador-delegat. Ben sovint, doncs, pot detentar una situació preponderant en la direcció. En alguns casos, disposa d'una gran llibertat d'acció en la gestió de la cooperativa, però resta sotmès, com és natural, al control del comitè de direcció.

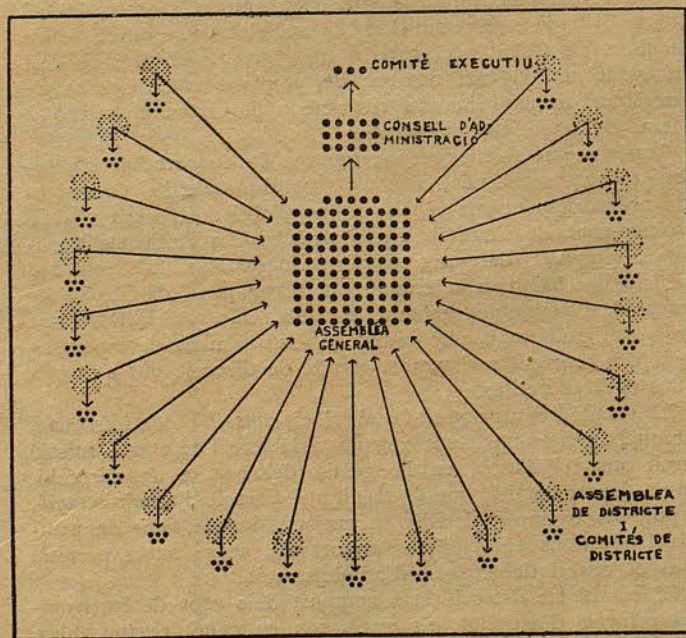
Siguin quines siguin les diferències en qüestió de treball administratiu, sobretot pel que respecta a les cooperatives petites, sembla, no obstant, que pot afirmar-se que els no especialistes, entre els comitès de direcció, van tenint un paper més remarcable que fins ara. A mida que la Federació de Cooperatives ha aconseguit donar a aquests membres—per mitjà d'escoles i de cursos—l'ocasió de posar-se al corrent de les condicions tècniques, i que el nivell general dels seus coneixements econòmics i financers augmenta, aquests no especialistes adquireixen unes possibilitats crescudes per a poder exercir llurs funcions d'una manera més profunda, en els dominis que algunes vegades semblen inabordable als no iniciats, i que en la realitat no són pas cosa difícil.

L'ADMINISTRACIÓ DE LES ENTITATS IMPORTANTS

La forma d'organització que acabem d'exposar convé molt a les cooperatives petites que no comptin sinó alguns centenars de membres. Es veu clarament, però, que no és aplicable quan es tracta de l'administració de grans empreses les operacions de les quals s'eleva a diversos milions i el nombre d'associats és de varies dotzenes de milers.

S'aplica, doncs, en les grans societats cooperatives una altra forma d'organització. La cooperativa de la capital «Kon-

sumtionsforeningen Stockholm» ens servirà d'exemple. De tota manera, cal observar que els estatuts de les entitats grans no presenten el mateix caràcter d'uniformitat que els de les cooperatives petites. La causa primordial d'aquesta diferència resideix, potser, en el fet que una empresa cooperativa important

Organització de la Societat cooperativa d'Estocolm

no pot ésser organitzada de la mateixa manera en una regió rural, amb una població dispersa, que en una gran ciutat on les distàncies no representen cap paper decisiu.

Una empresa com és la «Konsum» d'Estocolm, que compta

Cooperadors:

Voleu gaudir d'una casa pròpia?
Associeu-vos a la

Cooperativa de Cases Barates Pau Iglesies

Secció de Cooperadors de Barcelona. Ciutat.

PER INFORMES:

Pelai, 7, pral., 2.^a

Tots els dijous de 7 a 8 del vespre.